

Επίσημη Εφημερίδα C 129

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

9 Ιουνίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 129/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 117 της 26.5.2007	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 129/02	Υπόθεση C-74/07 P: Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2007 ο Luciano Lavagnoli κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-422/04, Lavagnoli κατά Επιτροπής	2
2007/C 129/03	Υπόθεση C-100/07 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Φεβρουαρίου 2007 οι Ε.Ρ. κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-138/03, Ε.Ρ. κ.λπ., κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	2
2007/C 129/04	Υπόθεση C-103/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2007 ο Άγγελος Αγγελίδης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 5 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-416/03, Αγγελίδης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	3
2007/C 129/05	Υπόθεση C-108/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 η Ferrero Deutschland GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Cornu SA Fontain	4
2007/C 129/06	Υπόθεση C-142/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Ισπανία) στις 12 Μαρτίου 2007 — Ecologistas en Acción-CODA κατά Ayuntamiento de Madrid	4

2007/C 129/07	Υπόθεση C-149/07: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	5
2007/C 129/08	Υπόθεση C-157/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Μαρτίου 2007 — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin κατά Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH	5
2007/C 129/09	Υπόθεση C-160/07: Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	6
2007/C 129/10	Υπόθεση C-163/07 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 26 Μαρτίου 2007 οι Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi και Musa Akar κατά της διάταξης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 17 Ιανουαρίου 2007 στην υπόθεση T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret και Musa Akar κατά Επιτροπής	7
2007/C 129/11	Υπόθεση C-164/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Nantes (Γαλλία) στις 27 Μαρτίου 2007 — James Wood κατά Fonds de Garantie	7
2007/C 129/12	Υπόθεση C-165/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 27 Μαρτίου 2007 — Skatteministeriet κατά Ecco Sko A/S	8
2007/C 129/13	Υπόθεση C-168/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 29 Μαρτίου 2007 — AXA Belgium SA, πρώην AXA Royale Belge SA, κατά 1) Etat belge, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2) Etat belge, administration de l'inspection spéciale des impôts	8
2007/C 129/14	Υπόθεση C-186/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Ισπανία) στις 2 Απριλίου 2007 — Club Náutico de Gran Canaria κατά Comunidad Autónoma de Canarias	9
2007/C 129/15	Υπόθεση C-187/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Zutphen (Κάτω Χώρες) στις 3 Απριλίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Dirk Endendijk	9
2007/C 129/16	Υπόθεση C-188/07: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2007 — Δήμος του Mesquer κατά Total France SA, Total International Ltd	9
2007/C 129/17	Υπόθεση C-189/07: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	10
2007/C 129/18	Υπόθεση C-190/07: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	10
2007/C 129/19	Υπόθεση C-195/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Zala Megyei Bíróság στις 10 Απριλίου 2007 — OTP Bank Rt. και Merlin Gerin Zala Kft. κατά Zala Megyei Közigazgatási Hivatal	11
2007/C 129/20	Υπόθεση C-197/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Απριλίου 2007 η Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-477/04: Aktieselskabet af 21. November 2001 κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)	11
2007/C 129/21	Υπόθεση C-198/07 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 12 Απριλίου 2007 ο Donal Gordon κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 7 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-175/04, Donal Gordon κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	12
2007/C 129/22	Υπόθεση C-200/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2007 — Alfonso Luigi Marra κατά Eduardo De Gregorio	13

2007/C 129/23	Υπόθεση C-201/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 13 Απριλίου 2007 — Alfonso Luigi Marra κατά Clemente Antonio 13	13
2007/C 129/24	Υπόθεση C-206/07: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας 13	13
2007/C 129/25	Υπόθεση C-210/07: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας 14	14
2007/C 129/26	Υπόθεση C-216/07: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 14	14
2007/C 129/27	Υπόθεση C-218/07: Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 14	14
Πρωτοδικείο		
2007/C 129/28	Υπόθεση T-97/07: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Μαρτίου 2007 — Imelios κατά Επιτροπής 16	16
2007/C 129/29	Υπόθεση T-100/07: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2007 — UPS Europe και UPS Deutschland κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 16	16
2007/C 129/30	Υπόθεση T-101/07: Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2007 — Dada κατά ΓΕΕΑ — Dada (DADA) 17	17
2007/C 129/31	Υπόθεση T-102/07: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2007 — Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής 18	18
2007/C 129/32	Υπόθεση T-104/07: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2007 — BVGD κατά Επιτροπής 18	18
2007/C 129/33	Υπόθεση T-105/07: Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2007 — MarketTools κατά ΓΕΕΑ — Optimus-Telecomunicacões (ZOOMERANG) 19	19
2007/C 129/34	Υπόθεση T-106/07: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2007 — Alcon κατά ΓΕΕΑ — *Acric.Tec (BioVisc) 19	19
2007/C 129/35	Υπόθεση T-107/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2007 ο Francisco Rossi Ferreras κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης την 1η Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση F-42/05, Rossi Ferreras κατά Επιτροπής 20	20
2007/C 129/36	Υπόθεση T-108/07: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2007 — Spira κατά Επιτροπής 20	20
2007/C 129/37	Υπόθεση T-111/07: Προσφυγή 13ης Απριλίου 2007 — Agrofert Holding κατά Επιτροπής 21	21
2007/C 129/38	Υπόθεση T-112/07: Προσφυγή της Hitachi κ.α. κατά Επιτροπής που ασκήθηκε στις 17 Απριλίου 2007 22	22
2007/C 129/39	Υπόθεση T-114/07: Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2007 — Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR) 22	22
2007/C 129/40	Υπόθεση T-115/07: Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2007 — Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR) 23	23
2007/C 129/41	Υπόθεση T-119/07: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής 24	24

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 129/42	Υπόθεση F-23/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 2ας Μαΐου 2007 — Giraudy κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αγωγή αποζημίωσης — Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (ΕΥΚΑ) — Εκ νέου τοποθέτηση — Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 — Απόφαση 1999/396/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ — Πταίσμα — Ζημία — Επαγγελματική ασθένεια — Συνυπολογισμός των υπηρεσιών που προβλέπει το άρθρο 73 του ΚΥΚ) 25	25
2007/C 129/43	Υπόθεση F-123/05: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2007 — Jean-Marc Bracke κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαγωνισμός — Εσωτερικός διαγωνισμός — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Προκήρυξη διαγωνισμού — Προϋπόθεση σχετική με την προϋπηρεσία — Προσωρινώς απασχολούμενο προσωπικό — Άρθρο 27 ΚΥΚ — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων) 25	25
2007/C 129/44	Υπόθεση F-16/07: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Dragoman κατά Επιτροπής 26	26
2007/C 129/45	Υπόθεση F-33/07: Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2007 — Toronjo Benitez κατά Επιτροπής 26	26
2007/C 129/46	Υπόθεση F-34/07: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Απριλίου 2007 — Skareby κατά Επιτροπής 27	27
2007/C 129/47	Υπόθεση F-36/07: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Lebedef κατά Επιτροπής 27	27
2007/C 129/48	Υπόθεση F-37/07: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2007 — Cros κατά Δικαστηρίου 28	28
2007/C 129/49	Υπόθεση F-39/07: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2007 — Campos Valls κατά Συμβουλίου 28	28
2007/C 129/50	Υπόθεση F-40/07: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — Baudelet-Leclair κατά Επιτροπής 28	28

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 129/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 117 της 26.5.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 96 της 28.4.2007

EE C 95 της 28.4.2007

EE C 82 της 14.4.2007

EE C 69 της 24.3.2007

EE C 56 της 10.3.2007

EE C 42 της 24.2.2007

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2007 ο Luciano Lavagnoli κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-422/04, Lavagnoli κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-74/07 P)

(2007/C 129/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luciano Lavagnoli (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και H. Kraemer)

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-422/04·
- να δεχθεί τα αιτήματα που προβλήθηκαν πρωτοδικώς και, συνεπώς, να κηρύξει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή στην υπόθεση T-422/04·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 45 του Κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του διοικητικού οδηγού περί αξιολογήσεως και προαγωγών των υπαλλήλων, στο μέτρο που έκρινε, με τις σκέψεις 53 έως 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι προαναφερθείσες γενικές διατάξεις δεν συνεπάγονται αυτομάτως σύνδεση των μορίων προτεραιότητας των Γενικών Διευθύνσεων και των σχετικών

με τα προσόντα μορίων, καθώς και ότι, εν προκειμένω, τα μόρια προτεραιότητας κατανεμήθηκαν ορθώς.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί δίκαιο, στο μέτρο που απέρριψε, με τις σκέψεις 59 και 67 της ίδιας αποφάσεως, τα υποβληθέντα από τον αναιρεσείοντα αιτήματα περί οργανώσεως της διαδικασίας, με τα οποία ο αναιρεσείων είχε ζητήσει να διαταχθεί η Επιτροπή να προσδιορίσει τα μόρια που κατανεμήθηκαν στους προαγωγίμους υπαλλήλους σε σχέση με τα σχετικά με τα προσόντα τους μόρια, καθώς και τη μέθοδο συγκρίσεως που χρησιμοποιήθηκε κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει, τέλος, ότι το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 76 έως 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που δεν έλαβε υπόψη τη διαδικασία αξιολογήσεως και προαγωγών που προβλέπουν οι προαναφερθείσες γενικές διατάξεις εφαρμογής των άρθρων 43 και 45 του ΚΥΚ και ο προαναφερθείς διοικητικός οδηγός περί αξιολογήσεως και προαγωγών των υπαλλήλων και ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 90 του ΚΥΚ.

Αναίρεση που άσκησαν στις 21 Φεβρουαρίου 2007 οι Έ.Ρ. κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-138/03, Έ.Ρ. κ.λπ., κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση C-100/07 P)

(2007/C 129/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Έ.Ρ., J.R., A.R., B.R., O.O., T.D., V.D., J.M.D., D.D., D.F., E.E., C.F., H.R., M.R., I.R., B.R., M.R., C.S. (εκπρόσωπος: F. Honnorat, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2007 ο Άγγελος Αγγελίδης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 5 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-416/03, Αγγελίδης κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτήματα

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή·
- να την κρίνει βάσιμη·
- να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-138/03·
- να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου προκειμένου να αποφανθεί επί των αιτημάτων των ανααιρεσιόντων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναίρεσης οι ανααιρεσιόντες ζητούν την αναίρεση της προσβαλλομένης απόφασης στο μέτρο που απέρριψε την αγωγή τους ως εν μέρει απαράδεκτη και κατά τα λοιπά αβάσιμη.

Όσον αφορά πρώτον, το παραδεκτό της αγωγής τους, οι ανααιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι η συλλογιστική του Πρωτοδικείου είναι αντιφατική και ότι κρίνοντας ότι το αίτημα αποζημιώσεως για τις βλάβες που προέκυψαν από τη μόλυνση και το θάνατο του H.E.R. ασκήθηκε μετά την πενταετή προθεσμία παραγραφής, το Πρωτοδικείο παρέβη τόσο το άρθρο 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου όσο και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την πρόσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Συναφώς υποστηρίζουν ότι επειδή κατά τον χρόνο της εκδίκασης της αγωγής τους δεν διέθεταν επιδημιολογικά στοιχεία κατάλληλα για να μπορούν να προσδιορίσουν επακριβώς την ημερομηνία μόλυνσεως των οικείων τους, το Πρωτοδικείο δεν μπορούσε να θεωρήσει ότι είχαν παραγραφεί οι αξιώσεις τους.

Όσον αφορά, δεύτερον, την εξέταση της αγωγής κατ' ουσίαν, οι ανααιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Πρωτοδικείο ακολούθησε και εδώ αντιφατική συλλογιστική και παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1 της προαναφερθείσας σύμβασης, αφενός, διότι στήριξε την απόφασή του σε παλαιές εκδόσεις και διότι δεν έλαβε υπόψη τα πλέον πρόσφατα επιδημιολογικά στοιχεία και, αφετέρου, διότι έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσβαλλομένης ζημίας και της παράνομης συμπεριφοράς που προήγαγε στα κοινοτικά όργανα.

Διάδικοι

Αναηρεσιών: Άγγελος Αγγελίδης (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει την αίτηση αναίρεσης παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια,
- να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 5ης Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-416/03, Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου·
- να εκδικάσει το ίδιο τη διαφορά και, δεχόμενο την αρχική προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση T-416/03:
  - να ακυρώσει την απόφαση του γενικού γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Μαρτίου 2003, περί οριστικής καταρτίσεως της εκδόσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για το έτος 2001·
  - να ακυρώσει την ως άνω έκθεση βαθμολογίας για το έτος 2001·
  - να επιδικάσει ένα χρηματικό ποσό προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη και της προσβολής της σταδιοδρομίας του, λόγω τόσο των ουσιωδών παρατυπιών όσο και της σημαντικής καθυστέρησεως στη σύνταξη της ως άνω εκδόσεως για το 2001 στο πλαίσιο περιστάσεων που ήταν ιδιαίτερα δυσάρεστες γι' αυτόν, ποσό υπολογιζόμενο *ex aequo et bono* σε 20 000 ευρώ, με τη επιφύλαξη αυξήσεως ή μειώσεως του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
  - να καταδικάσει το ανααιρεσιβλητο στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναίρεσης ο ανααιρεσιών προσάπτει κατ' ουσίαν στο Πρωτοδικείο ότι υπέπεσε σε διάφορα νομικά σφάλματα κατά την ερμηνεία των άρθρων 26 και 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατατάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων αυτών. Τα σφάλματα αυτά αφορούν, ειδικότερα, την εκ μέρους του Πρωτοδικείου διασταλτική ερμηνεία κατά την εκτίμηση των περιορισμένων περιπτώσεων στις οποίες χωρεί παρέκκλιση από τον κανόνα ότι η βαθμολογία και η επικύρωση μιας εκδόσεως βαθμολογίας πρέπει να πραγματοποιούνται από δύο διαφορετικά άτομα, ιεραρχικώς ανώτερα του βαθμολογούμενου υπαλλήλου, και την εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση της ανάγκης να λαμβάνεται η γνώμη του προηγούμενου αμέσου ιεραρχικώς προϊσταμένου

του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παρουσιάζει πολλά κενά όσον αφορά την αιτιολογία που παρέθεσε το Πρωτοδικείο επί των δύο αυτών ζητημάτων, ενώ εξάλλου το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε πολλά έγγραφα που προσκόμισε ενώπιόν του ο αναιρεσιών.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Φεβρουαρίου 2007 η Ferrero Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-310/04, Ferrero Deutschland GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Cornu SA Fontain

(Υπόθεση C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ferrero Deutschland GmbH (εκπρόσωπος: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Cornu SA Fontain

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να ανατρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-310/04, Ferrero Deutschland κατά ΓΕΕΑ — Cornu SA Fontain·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ανατρέσεως αντλούμενο από την εκ μέρους του Πρωτοδικείου παραβίαση του κοινοτικού δικαίου και, ειδικότερα, από την πεπλανημένη ερμηνεία εκ μέρους του Πρωτοδικείου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾. Προς τούτο, προβάλλει τα ακόλουθα πέντε επιχειρήματα.

Πρώτον, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη ότι τα αλμυρά και γλυκά προϊόντα περί των οποίων πρόκειται παράγονται και διατίθενται στο εμπόριο, σε αρκούντως μεγάλο ποσοστό, από τις ίδιες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η παρεμβαίνουσα. Δεύτερον, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο ότι τα προϊόντα αυτά έχουν μικρή μόνον ομοιότητα μεταξύ τους, ενώ, στη συγκεκριμένη περίπτωση, έπρεπε να διαπιστώσει τουλάχιστον ένα μέσο βαθμό ομοιότητας. Τρίτον, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενο ότι υφίσταται μόνον «ένας ορισμένος βαθμός ομοιότητας» μεταξύ των σημάτων «Ferrero» και «Ferro», ενώ η συλλογιστική που το ίδιο ακολούθησε στην απόφασή του θα έπρεπε

να το οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι τα σήματα αυτά έχουν ένα μέσο, ή ακόμα, έναν υψηλό βαθμό ομοιότητας. Τέταρτον, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τα έγγραφα που η ίδια προσκόμισε προκειμένου να επισημάνει τον υψηλό βαθμό διακριτικού χαρακτήρα του σήματος «Ferrero». Τέλος, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να λάβει υπόψη, κατά την εκτίμηση ενδεχόμενου κινδύνου συγχύσεως, τους πολυάριθμους παράγοντες που απαριθμούνται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

⁽¹⁾ ΕΕ 1994, L 11, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Ισπανία) στις 12 Μαρτίου 2007 — Ecologistas en Acción-CODA κατά Ayuntamiento de Madrid

(Υπόθεση C-142/07)

(2007/C 129/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ecologistas en Acción-CODA

Καθού: Ayuntamiento de Madrid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται αν τα διαδικαστικά προαπαιτούμενα εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως αυτά απορρέουν από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, τροποποιηθείσα με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, τυγχάνουν εφαρμογής επί σχεδίων αφωρόντων αστικές οδούς, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και του μεγέθους του σχεδίου, της επιπτώσεώς του επί ζωνών μεγάλης δημογραφικής πυκνότητας ή τοπίων με ιστορική, πολιτιστική ή αρχαιολογική σημασία.
- 2) Ερωτάται αν τα διαδικαστικά προαπαιτούμενα εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως αυτά απορρέουν από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, τροποποιηθείσα με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997⁽²⁾, τυγχάνουν εφαρμογής επί των σχεδίων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως αυτών και της φύσεως της οδού όπου πρόκειται να χωρήσει η εκτέλεση του έργου, των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων, του μεγέθους, της επιπτώσεως στον περιβάλλοντα χώρο, της δημογραφικής πυκνότητας, του προϋπολογισμού και της τυχόν κατατιμήσεως ενός ευρύτερου σχεδίου περιλαμβανόντος παρεμφερείς εργασίες επί της αυτής οδού.

- 3) Ερωτάται αν τα κριτήρια που καθιέρωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) με την απόφαση της 16ης Μαρτίου 2006 επί της υποθέσεως C-332/04 ⁽³⁾, συγκεκριμένα δε με τις σκέψεις 69 έως 88 της αποφάσεως, τυχάνουν εφαρμογής επί των σχεδίων που αποτελούν αντικείμενο της κύριας δίκης, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως αυτών και της φύσεως της οδού όπου πρόκειται να χωρήσει η εκτέλεση του έργου, των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων, του μεγέθους, της επιπτώσεως στον περιβάλλοντα χώρο, του προϋπολογισμού και της τυχόν κατατμήσεως ενός ευρύτερου σχεδίου περιλαμβανόντος παρεμφερείς εργασίες επί της αυτής οδού, ώστε να απαιτείται και η υποβολή αυτών στην προβλεπόμενη διαδικασία περιβαλλοντικής εκτιμήσεως.
- 4) Ερωτάται αν οι απορρέουσες από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, υποχρεώσεις σχετικά με την περιβαλλοντική εκτίμηση τηρήθηκαν ή όχι στην πράξη εκ μέρους των ισπανικών αρχών σε σχέση με τα σχέδια που αποτελούν αντικείμενο της κύριας δίκης, όπως προκύπτει από τον διοικητικό φάκελο και συγκεκριμένα από τις μελέτες και εκθέσεις που ενσωματώνονται σ' αυτόν, μολοντί τύποις το σχέδιο δεν υποβλήθηκε στην προβλεπόμενη διαδικασία περιβαλλοντικής εκτιμήσεως που καθιερώνει η ανωτέρω οδηγία.

- (¹) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).
- (²) Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).
- (³) Συλλογή 2006, σ. I-40.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-149/07)

(2007/C 129/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει ένα ιδιαίτερο νομικό πλαίσιο προς χορήγηση αδειών παράλληλων εισαγωγών φυτοπροστατευτικών ουσιών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 28 ΕΚ ορίζει ότι απαγορεύονται οι ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή και όλα τα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει ιδιαίτερο νομικό πλαίσιο προς χορήγηση αδειών κυκλοφορίας στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία εισάγονται από άλλα κράτη μέλη όπου επιτρέπεται η διάθεσή τους στην αγορά και τα οποία είναι ταυτόσημα (υπό την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου) με εκείνα που έχουν άδεια κυκλοφορίας στην Πολωνία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ.

Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ελλείπει εναρμονίσεως, «κάθε εμπορική κανονιστική ρύθμιση των κρατών μελών ικανή να εμποδίσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο, πρέπει να θεωρείται ως μέτρο αποτελέσματος ισοδύναμου προς ποσοτικούς περιορισμούς». Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι μια κανονιστική ρύθμιση ή μια εθνική πρακτική που οδηγεί στην καθοδήγηση των εισαγωγών, υπό την έννοια ότι μόνον ορισμένοι επιχειρηματίες μπορούν να προβαίνουν σ' αυτές, ενώ άλλοι αποκλείονται, αποτελεί ένα μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό. Πρέπει λοιπόν να θεσπιστεί μια διαδικασία παρέχουσα τη δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να ζητούν τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας εισαγομένων προϊόντων μέσω κανόνων γενικής ισχύος δεσμευόντων τις εθνικές αρχές. Στην εν λόγω διαδικασία πρέπει να έχουν εύκολα πρόσβαση οι ενδιαφερόμενοι, ενώ αυτή πρέπει να ολοκληρώνεται σε εύλογο χρόνο. Τέτοιοι κανόνες γενικής ισχύος είναι απαραίτητοι ώστε οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να γνωρίζουν τα δικαιώματά που τους παρέχει το κοινοτικό δίκαιο.

Μολοντί το νέο σχέδιο τροποποιήσεως της πολωνικής κανονιστικής ρυθμίσεως μπορεί να τύχει της εγκρίσεως της Επιτροπής, εντούτοις αυτό δεν είχε τεθεί σε ισχύ κατά τη λήξη της προθεσμίας δύο μηνών που προβλέπει η αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής η οποία καλούσε την Πολωνία να πάψει την παράβαση. Σύμφωνα με μια πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται βάσει της νομικής καταστάσεως του κράτους μέλους όπως αυτή έχει κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάσσει η αιτιολογημένη γνώμη. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να λαμβάνει υπόψη τις επερχόμενες στη συνέχεια μεταβολές.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Μαρτίου 2007 — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin κατά Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Υπόθεση C-157/07)

(2007/C 129/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

Καθής: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στο άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ⁽¹⁾ η ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας ο εγκατεστημένος σ' ένα κράτος μέλος και απεριορίστως υποκείμενος σε φόρο σε αυτό μπορεί μεν, βάσει συμβάσεως περί αποφυγής της διπλής φορολογίας, να εκπέσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις κατά τον υπολογισμό του συνολικού ποσού των εισοδημάτων, τις απαλλασσόμενες του φόρου εισοδήματος ζημίες από μία μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος,

— βάσει της οποίας εντούτοις το ποσό που εκπίπτει πρέπει να συνυπολογίζεται και πάλι στο συνολικό ποσό των εισοδημάτων κατά το οικείο οικονομικό έτος, εφόσον σε ένα από τα επόμενα οικονομικά έτη τα απαλλασσόμενα κατά τη σύμβαση περί αποφυγής της διπλής φορολογίας εισοδήματα από εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα που πραγματοποιούν άλλες μόνιμες επιχειρηματικές εγκαταστάσεις στο άλλο κράτος μέλος αντιπροσωπεύουν συνολικά ένα θετικό ποσό,

— πλην ωστόσο της περιπτώσεως κατά την οποία ο υποκείμενος στον φόρο αποδεικνύει ότι, βάσει των διατάξεων του άλλου κράτους μέλους που ισχύουν στην περίπτωση του, δεν έχει «εν γένει» το δικαίωμα να ζητήσει την έκπτωση των ζημιών σε άλλα έτη πλην του έτους κατά το οποίο σημειώθηκαν οι ζημίες, πράγμα που δεν συμβαίνει όταν η έκπτωση των ζημιών στο άλλο κράτος επιτρέπεται μεν εν γένει βάσει της νομοθεσίας του, εντούτοις στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, στις οποίες βρίσκεται ο υποκείμενος στον φόρο, τούτο δεν μπορεί να γίνει;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: επηρεάζει τούτο το κράτος εγκαταστάσεως στην περίπτωση που οι περιορισμοί για την έκπτωση των ζημιών στο άλλο κράτος μέλος (όχι του κράτους της πηγής του εισοδήματος) αντιβαίνουν στο άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, διότι οι περιορισμοί αυτοί θέτουν σε δυσμενέστερη μοίρα, σε σχέση με τα εισοδήματά τους από τη μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, τους υπέχοντες περιορισμένη μόνο φορολογική υποχρέωση σ' αυτό το κράτος μέλος έναντι των απεριορίστως υποκειμένων στον φόρο;

3) Σε περίπτωση που επίσης δοθεί καταφατική απάντηση: πρέπει το κράτος εγκαταστάσεως να μην προβεί στην αναδρομική φορολόγηση των ζημιών που σημειώθηκαν στη μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση στην αλλοδαπή, εφόσον άλλως δεν είναι δυνατή η έκπτωση των ζημιών αυτών σε κανένα κράτος μέλος εκ του λόγου ότι έχει παύσει η δραστηριότητα της μόνιμης επιχειρηματικής εγκαταστάσεως στο άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ ΕΕ 1994, L 1, σ. 1.

Προσφυγή της 22ας Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-160/07)

(2007/C 129/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson και P. Andrade)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παραλείποντας να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη τα άρθρα 7 Β, σε συνδυασμό με το μέρος Β, αριθ. 3, του παραρτήματος XI, 9, παράγραφος 2, και 12, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα VII της οδηγίας 95/21/ΕΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με την οδηγία 2002/84/ΕΚ ⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 95/21/ΕΚ, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί [ιδίως με την οδηγία 2001/106 ⁽³⁾].

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 95/21/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 30 Ιουνίου 1996. Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/106/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 22 Ιουλίου 2003. Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/84/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 23 Νοεμβρίου 2003.

⁽¹⁾ Οδηγία 95/21/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1995, για την επιβολή, σχετικά με τη ναυσιπλοΐα που συνεπάγεται χρήση κοινοτικών λιμένων ή διέλευση από ύδατα υπό τη δικαιοδοσία κράτους μέλους, των διεθνών προτύπων για την ασφάλεια των πλοίων, την πρόληψη της ρύπανσης και τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας επί των πλοίων (έλεγχος του κράτους του λιμένα) (ΕΕ L 157, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2002/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, για την τροποποίηση των οδηγιών για την ασφάλεια στη ναυτιλία και την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία (ΕΕ L 32, σ. 53).

⁽³⁾ ΕΕ L 19, σ. 17.

Αναίρεση που άσκησαν στις 26 Μαρτίου 2007 οι Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi και Musa Akar κατά της διάταξης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 17 Ιανουαρίου 2007 στην υπόθεση T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret και Musa Akar κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-163/07 P)

(2007/C 129/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar (εκπρόσωπος: Ç. Şahin, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 17ης Ιανουαρίου 2007 στην υπόθεση T-129/06 (¹), η οποία επιδόθηκε στις ανααιρεσείουσες στις 26 Ιανουαρίου 2007, και να ακυρώσει την απόφαση της ανααιρεσίβλητης, της 23ης Δεκεμβρίου 2005, υπ' αριθ. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614,
- επικουρικά, να δεχτεί τα αιτήματα που υπέβαλαν πρωτοδικώς οι ανααιρεσείουσες και να αναρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου που αναφέρθηκε παραπάνω στο σημείο 1 και να ακυρώσει την απόφαση της ανααιρεσίβλητης, της 23ης Δεκεμβρίου 2005, υπ' αριθ. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614, καθόσον είναι ασυμβίβαστες με τα αιτήματα αυτά,
- τελειώς επικουρικά, να αναρέσει τη διάταξη του Πρωτοδικείου που αναφέρθηκε παραπάνω στο σημείο 1 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο,
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τους εξής λόγους αναίρεσης κατά της παραπάνω αναφερθείσας διάταξης.

Το Πρωτοδικείο δεν περιορίζεται στην εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών των εκκρεμών ενώπιόν του υποθέσεων με βάση μόνο τα αιτήματα των διαδίκων και με βάση μόνο τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν οι διάδικοι. Αντίθετα, από το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου συνάγεται σαφώς ότι τα δικαστικά όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχουν καθήκον να εξακριβώνουν τα πραγματικά περιστατικά και ότι έχουν όχι μόνο τη δυνατότητα, αλλά και την υποχρέωση, να ενεργούν εξ' ιδίας πρωτοβουλίας, όταν αυτό είναι αναγκαίο.

Το Πρωτοδικείο, δεδομένου ότι δεν εξακρίβωσε εν προκειμένω αν η ανααιρεσίβλητη είχε εκθέσει νομότυπα, με την προσβαλλόμενη απόφασή της, τις προβλεπόμενες δυνατότητες παροχής δικαστικής προστασίας και ενημέρωσε τις ανααιρεσείουσες για την παρατυπία μετά την παρέλευση ενός μηνός, δηλαδή μετά τη λήξη της προθεσμίας, παραβίασε το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου,

το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του και το ουσιαστικό κοινοτικό δίκαιο, σε συνδυασμό με τις αρχές που διέπουν την έκταση του τεκμηρίου νομιμότητας των νομικών πράξεων και της θεωρίας περί νομικού πλάσματος. Συγκεκριμένα, στο κοινοτικό δίκαιο απαντά ο θεσμός των πλήρως ανίσχυρων νομικών πράξεων, ως συνέπεια ιδιαίτερα σοβαρών και πρόδηλων πλημμελειών των νομικών πράξεων της διοίκησης.

Αν είχαν παρατεθεί νομότυπα οι προβλεπόμενες δυνατότητες δικαστικής προστασίας, οι ανααιρεσείουσες θα είχαν προβεί απευθείας σε ορθό διορισμό δικηγόρου, οπότε θα είχαν ασκήσει εμπρόθεσμα προσφυγή. Η κριτική του Πρωτοδικείου για το ότι οι ανααιρεσείουσες και οι Τούρκοι δικηγόροι τους δεν επέδειξαν την απαιτούμενη για κάθε συνετό προσφεύγοντα επιμέλεια δεν απαλλάσσει την ανααιρεσίβλητη από την υποχρέωση να παραθέτει τις προβλεπόμενες δυνατότητες παροχής δικαστικής προστασίας.

(¹) EE C 212, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Nantes (Γαλλία) στις 27 Μαρτίου 2007 — James Wood κατά Fonds de Garantie

(Υπόθεση C-164/07)

(2007/C 129/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Nantes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: James Wood

Εναγόμενο: Fonds de Garantie

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένης υπόψη της γενικής αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας που διατυπώνει το άρθρο 7 της Συνθήκης της Ρώμης, συμβιβάζονται οι διατάξεις του άρθρου 706-3 του γαλλικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προς το κοινοτικό δίκαιο καθόσον ένας υπήκοος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, κάτοικος Γαλλίας, πατέρας τέκνου γαλλικής ιθαγένειας που απεβίωσε εκτός της εθνικής επικράτειας, αποκλείεται από το δικαίωμα αποζημιώσεως την οποία χορηγεί το Fonds de Garantie, με μόνη αιτιολογία την εθνικότητά του;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 27 Μαρτίου 2007 — Skatteministeriet κατά Ecco Sko A/S

(Υπόθεση C-165/07)

(2007/C 129/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Skatteministeriet

Καθή: Ecco Sko A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

- «1) Έχει το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία ⁽¹⁾, και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2388/2000 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2000 ⁽²⁾, την έννοια ότι τα υποδήματα όπως αυτά που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης πρέπει να καταταχθούν ως υποδήματα με πάνω μέρος από φυσικό δέρμα κατά την έννοια της κλάσης 6403 ΣΟ ή ως υποδήματα με πάνω μέρος από υφαντικές ύλες κατά την έννοια της κλάσης 6404 ΣΟ;
- 2) Συμβιβάζεται η συμπληρωματική σημείωση 1 του κεφαλαίου 64 της ΣΟ, που προστέθηκε με τον κανονισμό 3800/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992 ⁽³⁾ για την τροποποίηση του κανονισμού 2658/87 του Συμβουλίου, με τη σημείωση 4 (α) του κεφαλαίου 64 της ΣΟ;»

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2263/2000 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2000, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 264, σ. 1). Διορθωτικό ΕΕ L 276 της 28.10.2000, σ. 92.

⁽³⁾ ΕΕ L 384, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 29 Μαρτίου 2007 — AXA Belgium SA, πρώην AXA Royale Belge SA, κατά 1) Etat belge, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2) Etat belge, administration de l'inspection spéciale des impôts

(Υπόθεση C-168/07)

(2007/C 129/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: AXA Belgium SA, πρώην AXA Royale Belge SA.

Εφεσίβλητοι: 1) Etat belge, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2) Etat belge, administration de l'inspection spéciale des impôts

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, και ειδικότερα το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο στ', την έννοια ότι επιτρέπουν στα κράτη μέλη να χορηγούν απαλλαγή από τον φόρο μόνο στην περίπτωση που οι ανεξάρτητες ενώσεις προσώπων παρέχουν υπηρεσίες αποκλειστικά και μόνο στα μέλη τους;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Ισπανία) στις 2 Απριλίου 2007 — Club Náutico de Gran Canaria κατά Comunidad Autónoma de Canarias

(Υπόθεση C-186/07)

(2007/C 129/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Club Náutico de Gran Canaria

Καθής: Comunidad Autónoma de Canarias

Προδικαστικό ερώτημα

Να αποφανθεί το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί των συνεπειών που έχει η απόφασή του της 7ης Μαΐου 1998 ⁽¹⁾ στο άρθρο 10.1.13 του νόμου 20/91 της 7ης Ιουνίου, περί τροποποίησης των φορολογικών πτυχών του οικονομικού και φορολογικού νομοθετικού καθεστώτος των Καναρίων νήσων.

⁽¹⁾ Υπόθεση C-124/96, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή Νομολογίας 1998, σ. I-2501.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Zutphen (Κάτω Χώρες) στις 3 Απριλίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Dirk Endendijk

(Υπόθεση C-187/07)

(2007/C 129/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Zutphen

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Dirk Endendijk

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Κατά ποιον τρόπο πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια δέσιμο όπως η έννοια αυτή περιέχεται στην οδηγία 91/629/ΕΟΚ ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με την απόφαση 97/182/ΕΚ ⁽²⁾;

2) Έχουν εν προκειμένω σημασία το υλικό, το μήκος και ο σκοπός του δεσίματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 91/629/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων (ΕΕ L 340, σ. 28).

⁽²⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 1997, περί τροποποίησης του παραρτήματος της οδηγίας 91/629/ΕΟΚ (ΕΕ L 76, σ. 30).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2007 — Δήμος του Mesquer κατά Total France SA, Total International Ltd

(Υπόθεση C-188/07)

(2007/C 129/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Δήμος Mesquer

Ανααιρεσίβλητες: Total France SA, διαδόχου της Total raffinage distribution, Total International Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί το βαρύ μαζούτ, προϊόν παραγόμενο από τη διαδικασία διύλισης, ανταποκρινόμενο στις προδιαγραφές του καταναλωτή, το οποίο προορίζεται από τον παραγωγό να πωληθεί ως καύσιμο και στο οποίο γίνεται αναφορά με την οδηγία 68/414/ΕΟΚ, της 20ής Δεκεμβρίου 1968 ⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 98/93/ΕΚ, της 14ης Δεκεμβρίου 1998 ⁽²⁾, σχετικά με τους στρατηγικούς πόρους σε συνδυασμό με την υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων, να χαρακτηριστεί ως απόβλητο υπό την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 75/442 ΕΟΚ, της 15ης Ιουλίου 1975 ⁽³⁾, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ, της 18ης Μαρτίου 1991 ⁽⁴⁾ και κωδικοποιηθεί από την οδηγία 2006/12/ΕΚ ⁽⁵⁾;

2) Αποτελεί το φορτίο βαρέος μαζούτ, το οποίο κατά τη μεταφορά του με πλοίο διέρρευσε τυχαίως στη θάλασσα, καθ'αυτό ή κατόπιν της αναμειξέως του με το νερό και τα ιζήματα, απόβλητο υπό την έννοια της περιπτώσεως Q4 του παραρτήματος 1 της οδηγίας 2006/12/ΕΚ;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και καταφατικής στο δεύτερο, ο παραγωγός του βαρέος μαζούτ (Total raffinage) και/ή ο πωλητής ή ο ναυλωτής (Total international Ltd) μπορούν να θεωρηθούν ως παραγωγοί και/ή κάτοχοι του αποβλήτου υπό την έννοια των άρθρων 1, στοιχείο β', και γ', της οδηγίας 2006/12/ΕΚ και για την εφαρμογή του άρθρου 15 της ίδιας οδηγίας, ενώ το προϊόν, κατά τον χρόνο του ατυχήματος εξαιτίας του οποίου μεταβλήθηκε σε απόβλητο, μεταφερόταν από τρίτο:

- (¹) Οδηγία 68/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1968, περί υποχρεώσεως διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου και/ή προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ (ΕΕ ειδ. έκδ. 12/001, σ. 39).
- (²) Οδηγία 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 68/414/ΕΟΚ περί υποχρεώσεως διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ (ΕΕ L 358, σ. 100).
- (³) Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).
- (⁴) Οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 78, σ. 32).
- (⁵) Οδηγία 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5 Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 114, σ. 9).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-189/07)

(2007/C 129/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver και F. Jimeno Fernández)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναγνωρίσει ότι:

παραλείποντας να διενεργήσει κατά τρόπο ικανοποιητικό τον έλεγχο, την επιτήρηση και την επίθεωρηση, στο έδαφός του και στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, της αλείας, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων εκφορτώσεως και εμπορίας ειδών που υπόκεινται στις διατάξεις περί ελάχιστου μεγέθους δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 850/98 (¹) και 2406/96 (²) και

μη μεριμνώντας επαρκώς για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων κατά των παραβατών της κοινοτικής νομοθεσίας, κυρίως διά της

κινήσεως διοικητικών ή ποινικών διαδικασιών και της επιβολής αποτρεπτικών κυρώσεων στους υπευθύνους,

το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 31, παράγραφος 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.2847/93 (³).

— Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το νομοθετικό πλαίσιο απαιτεί από τα κράτη μέλη:

- Την εφαρμογή ενός αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου, επιτηρήσεως και επίθεωρήσεως των δραστηριοτήτων εκφορτώσεως και εμπορίας που υπόκεινται στις διατάξεις περί ελάχιστου μεγέθους.
- Την επιβολή αποτρεπτικών κυρώσεων στους υπευθύνους των παραβάσεων της κοινοτικής νομοθεσίας.
- Την πραγματική εκτέλεση των κυρώσεων που επιβάλλονται ενδεχομένως στους εν λόγω υπευθύνους, προκειμένου να αποφευχθεί ο αθέμιτος πλουτισμός που προέρχεται από παράνομη δραστηριότητα.

Στην παρούσα υπόθεση διαπιστώθηκε ότι η Ισπανία δεν έχει συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την κοινοτική νομοθεσία όσον αφορά τον έλεγχο και την τιμωρία των παραβάσεων που σχετίζονται με την αλιευτική δραστηριότητα. Η παράβαση αυτή δεν αποδεικνύεται μόνο από τα συμπεράσματα των κοινοτικών επίθεωρητών, αλλά και από την ομολογία του ίδιου του καθού.

- (¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών (ΕΕ L 125, σ. 1).
- (²) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1996, περί καθορισμού κοινών προδιαγραφών εμπορίας ορισμένων αλιευτικών προϊόντων (ΕΕ L 334, σ. 1).
- (³) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 261, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-190/07)

(2007/C 129/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Cattabriga)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/117/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την τροποποίηση των οδηγιών 66/401/ΕΟΚ, 66/402/ΕΟΚ, 2002/54/ΕΚ, 2002/55/ΕΚ και 2002/57/ΕΚ όσον αφορά τις εξετάσεις που διενεργούνται υπό επίσημη εποπτεία και την ισοδυναμία των σπόρων προς σπορά που παράγονται σε τρίτες χώρες, ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/117/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Οκτωβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ 2005, L 14, σ. 18.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Zala Megyei Biróság στις 10 Απριλίου 2007 — OTP Bank Rt. και Merlin Gerin Zala Kft. κατά Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Υπόθεση C-195/07)

(2007/C 129/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Zala Megyei Biróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: OTP Bank Rt. και Merlin Gerin Zala Kft

Καθής: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το κεφάλαιο 4, σημείο 3, στοιχείο α', του παραρτήματος Χ της «Πράξεως Προσχωρήσεως» (πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση) ⁽¹⁾, το οποίο εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 24 της εν λόγω Πράξεως Προσχωρήσεως και σύμφωνα με το οποίο «η Ουγγαρία μπορεί να εφαρμόζει, μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 2007,

μειώσεις του τοπικού φόρου επιχειρήσεων [βλέπε: φόρος επί οικονομικών πράξεων] έως το 2 % των καθαρών κερδών, οι οποίες χορηγήθηκαν από τοπικές αρχές για περιορισμένο χρονικό διάστημα βάσει των άρθρων 6 και 7 του νόμου C του 1990 για τους τοπικούς φόρους [...], υπό την έννοια ότι:

- αποτελεί προσωρινή παρέκκλιση που επιτρέπει στην Ουγγαρία να διατηρήσει τον φόρο επί οικονομικών πράξεων προβλέπει, ως προς την Ουγγαρία, προσωρινή παρέκκλιση βάσει της οποίας η χώρα αυτή μπορεί να διατηρήσει τον τοπικό φόρο επί οικονομικών πράξεων ή ότι
- η Πράξη Προσχωρήσεως, προβλέποντας τη δυνατότητα διατηρήσεως των μειώσεων του φόρου επί οικονομικών πράξεων, αναγνώρισε στην Ουγγαρία και το προσωρινό δικαίωμα να εξακολουθήσει να επιβάλλει φόρους της ίδιας φύσεως με τον φόρο επί οικονομικών πράξεων;

- 2) Στην περίπτωση που το Δικαστήριο απαντήσει αρνητικά στο πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει επίσης το ακόλουθο ερώτημα:

Σύμφωνα με την ορθή ερμηνεία της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, ποια είναι τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να θεωρηθεί ότι ένας φόρος δεν έχει τον χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών κατά την έννοια του άρθρου 33 της οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 236, σ. 846.

⁽²⁾ Ελλ. ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Απριλίου 2007 η Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-477/04: Aktieselskabet af 21. November 2001 κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Υπόθεση C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Aktieselskabet af 21. november 2001 (εκπρόσωπος: C. Barrett Christiansen, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Αιτήματα

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Φεβρουαρίου 2007, υπόθεση T-477/04 (προσβαλλομένη απόφαση)

- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου
- να αναρρέσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 7ης Οκτωβρίου 2004, υπόθεση R-364/2003-1
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) στα δικαστικά έξοδα της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου και του ΓΕΕΑ.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναρρέσεως η ανααιρεσίουσα υποστηρίζει ότι:

Το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι τα προγενέστερα σήματα απολαύουν φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5 του ΚΚΣ, εσφαλμένα:

1. δεν έκανε διάκριση στην προσβαλλομένη απόφαση μεταξύ των 36 προγενεστέρων σημάτων
2. έλαβε υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που δεν συνάδουν προς τις επίσημες κατευθυντήριες γραμμές του ΓΕΕΑ
3. έλαβε υπόψη αποδεικτικά στοιχεία χωρίς αναφορά στα προγενέστερα σήματα
4. έλαβε υπόψη αχρονολόγητα αποδεικτικά στοιχεία
5. δεν έλαβε υπόψη ότι η κρίσιμη ημερομηνία για την απόδειξη της φήμης είναι η ημερομηνία καταθέσεως της επίδικης αίτησης καταχωρίσεως
6. διαπίστωσε την ύπαρξη φήμης βάσει αποδεικτικών στοιχείων που δεν προσεγγίζουν χρονικά την ημερομηνία καταθέσεως της επίδικης αιτήσεως καταχωρίσεως
7. έλαβε υπόψη έρευνα της αγοράς ως αποδεικτικό στοιχείο της φήμης χωρίς απόδειξη ως προς το:
  - α) αν διεξήχθη από ανεξάρτητο αναγνωρισμένο ινστιτούτο ή εταιρία ερευνών
  - β) τον αριθμό και τα χαρακτηριστικά (φύλο, ηλικία, απασχόληση και καταγωγή) των ερωτηθέντων προσώπων
  - γ) τη μέθοδο και τις περιστάσεις υπό τις οποίες διεξήχθη η έρευνα και τον πλήρη κατάλογο των ερωτημάτων του ερωτηματολογίου
  - δ) αν το ποσοστό που αντικατοπτρίζει η έρευνα αντιστοιχεί στο συνολικό αριθμό των ερωτηθέντων ή μόνον αυτών που απάντησαν.
8. δεν έλαβε υπόψη την επιμέρους αποδεικτική αξία των στοιχείων που υποβλήθηκαν πριν προβεί σε γενική εκτίμηση.

Το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι υπάρχει αθέμιτο όφελος από τη φήμη κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ΚΚΣ, εσφαλμένα:

9. στήριξε την κρίση του περί αθέμιτου οφέλους στη φήμη, πράγμα που δεν συνάδει με το άρθρο 8, παράγραφος 5 ΚΚΣ
10. έκρινε ότι ένα ενδεχόμενο που δεν μπορεί να αποκλεισθεί αρκεί να αποτελέσει, εκ πρώτης όψεως, απόδειξη μελλοντικού κινδύνου, μη υποθετικού, αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τη φήμη των προγενεστέρων σημάτων.

Αίτηση αναρρέσεως που άσκησε στις 12 Απριλίου 2007 ο Donal Gordon κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 7 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-175/04, Donal Gordon κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Donal Gordon (εκπρόσωποι: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten και Ph. Reyniers, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσίουτος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-175/04 και να εκδικασθεί η υπόθεση κατ'ουσίαν·
- να γίνει δεκτό το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος ως προς την έκδοση αξιολόγησης της σταδιοδρομίας του, ανεξάρτητα από το σχετικό έννομο συμφέρον της διοίκησης·
- να αναγνωρισθεί ότι η αναπηρία αποτελεί εξ ορισμού αναστρέψιμη κατάσταση και ότι θεωρείται και αντιμετωπίζεται ως τέτοια από την Ιατρική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να αναγνωρισθεί στον προσφεύγοντα δικαίωμα δικαστικής προστασίας ως προς την έκδοση αξιολόγησης της σταδιοδρομίας του·
- να γίνει δεκτή η αγωγή αποζημίωσης και να επιδικασθεί στον προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους 1,5 εκατομμυρίου ευρώ·
- να καταδικασθεί η κατ'αναίρεση αντίδικος στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσίων ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου βασίζεται σε εσφαλμένη και/ή αυθαίρετη υπαγωγή κατά το μέτρο που:

- δεν δέχεται ότι ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον ως προς την έκθεση αξιολόγησης της σταδιοδρομίας του·
- αλλοιώνει την περί αναπηρίας νομοθεσία και συνεκδοχικά την εφαρμογή της·
- αρνείται να παράσχει στον προσφεύγοντα δικαστική προστασία, μολονότι το ζήτημα της επαγγελματικής ή μη προέλευσης της αναπηρίας του δεν επιλύθηκε·
- επιδικάζει αποζημίωση χωρίς να λαμβάνει υπόψη την προβλέψιμη εξέλιξη της κατάστασης του προσφεύγοντος.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 12 Απριλίου 2007 — Alfonso Luigi Marra κατά Eduardo De Gregorio

(Υπόθεση C-200/07)

(2007/C 129/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: Alfonso Luigi Marra.

Αναιρεσίβλητος: Eduardo De Gregorio.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Σε περίπτωση αδράνειας του ευρωβουλευτή, δηλαδή όταν ο ευρωβουλευτής δεν κάνει χρήση της ευχέρειας που του παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, του Κανονισμού του Κοινοβουλίου⁽¹⁾ να υποβάλει απευθείας στον Πρόεδρο αίτηση υπεράσπισης των προνομίων και των ασυλιών, είναι ο δικαστής ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αστική υπόθεση οπωσδήποτε υποχρεωμένος να ζητήσει από τον Πρόεδρο την άρση της ασυλίας, προκειμένου να συνεχιστεί η δίκη και να εκδοθεί δικαστική απόφαση,

ή

2) μπορεί ο δικαστής ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αστική υπόθεση, εφόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν εκδηλώσει την πρόθεση να υπερασπιστεί τις ασυλίες και τα προνόμια του ευρωβουλευτή, να αποφανθεί, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, επί του ζητήματος αν υπάρχει η προνομία:

(¹) ΕΕ L 61, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 13 Απριλίου 2007 — Alfonso Luigi Marra κατά Clemente Antonio

(Υπόθεση C-201/07)

(2007/C 129/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσίων: Alfonso Luigi Marra.

Αναιρεσίβλητος: Clemente Antonio.

Προδικαστικά ερωτήματα

Τα προδικαστικά ερωτήματα είναι ταυτόσημα με τα υποβαλλόμενα στην υπόθεση C-200/07.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-206/07)

(2007/C 129/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro και M. Afonso)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/33/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 22ας Μαρτίου 2004, για την εφαρμογή της οδηγίας 2002/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις για το αίμα και τα συστατικά του αίματος παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 8 Φεβρουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 91, σ. 25.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-210/07)

(2007/C 129/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Vidal Puig και P. Dejmek)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων, η οποία τροποποιεί την οδηγία 95/18/EK του Συμβουλίου σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και την οδηγία 2001/14/EK σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφάλειας (Οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων) (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 33 της εν λόγω οδηγίας.

— Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/49/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 164, σ. 44.

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-216/07)

(2007/C 129/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και W. Bogensberger)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως και να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2003/110/EK του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, όσον αφορά τη συνδρομή κατά τη διέλευση σε περίπτωση απομάκρυνσης διά της αεροπορικής οδού (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/110/EK στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 5 Δεκεμβρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 321, σ. 26.

Προσφυγή της 25ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-218/07)

(2007/C 129/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και W. Bogensberger)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως και να ανακοινώσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2003/109/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/109/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 23 Ιανουαρίου 2006.

⁽¹⁾ ΑΒΙ. L 16, S. 44.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Μαρτίου 2007 — Imelios κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-97/07)

(2007/C 129/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Imelios SA (Vélizi Villacoublay, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Curtil, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, όσον αφορά τη διαδικασία, να διαπιστώσει ότι η διαδικασία που ακολουθεί η OLAF και η Επιτροπή δεν είναι κατ' αντιδικία· να διαπιστώσει ότι η OLAF έκανε, καθ' ομολογία της, χρήση ανώνυμων πηγών· ότι η OLAF και η Επιτροπή αρνήθηκαν να γνωστοποιήσουν στην προσφεύγουσα την έκθεση έρευνας· ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι αιτιολογημένη· κατά συνέπεια, να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα.
- Επικουρικός, να διαπιστώσει ότι τα δικαιολογητικά που υπέβαλε η προσφεύγουσα δεν ελήφθησαν υπόψη· ότι δεν αναζητήθηκε η ευθύνη του ομίλου [...]· κατά συνέπεια, να ακυρώσει, για ουσιαστικούς λόγους, το χρεωστικό σημείωμα.
- Εν πάση περιπτώσει, να διαπιστώσει ότι η τελευταία δόση της επιδότησης δεν καταβλήθηκε στην προσφεύγουσα, μολονότι αυτή ουδόλως παραιτήθηκε της επιδότησης· κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 34 368 ευρώ, πλέον τόκων από της ασκήσεως της παρούσας προσφυγής· να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 50 000 ευρώ ως αποζημίωση· να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 50 000 ως πραγματοποιηθέντα διαδικαστικά έξοδα· να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα συνήψε στις 21 Δεκεμβρίου 1999 με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, μια σύμβαση IST-1999-10934 — ASSIST, αφορώσα το σχέδιο «Knowledge Management for Help Desk Operators», η δε σύμβαση αυτή συνήφθη στο πλαίσιο του πέμπτου προγράμματος-πλαισίου κοινοτικών δράσεων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1998-2002), στον τομέα της φιλικής προς τον χρήστη κοινωνίας της πληροφορίας.

Κατόπιν της έρευνας που διεξήγαγε η OLAF και της έκθεσης του λογιστικού ελέγχου, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα το

χρεωστικό σημείωμα, απαιτώντας την επιστροφή του ποσού που είχε ήδη καταβληθεί ως κοινοτική επιδότηση, κατ' εφαρμογή της σχετικής διατάξεως της συμβάσεως που επιτρέπει στην Επιτροπή να αξιώνει την επιστροφή αυτή σε περίπτωση διαπιστώσεως απάτης ή σοβαρών οικονομικών παρατυπιών κατά την εφαρμογή του σχεδίου. Πρόκειται για την προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή της τελευταίας δόσης της επιδότησης, καθώς και να την υποχρεώσει στην αποκατάσταση της ζημίας που αυτή υπέστη συνεπεία, αφενός, της μη καταβολής της τελευταίας δόσης της επιδότησης και, αφετέρου, των διαδικασιών που κινήθηκαν από την OLAF και κατόπιν από την Επιτροπή.

Προς στήριξη του ακυρωτικού της αιτήματος, η προσφεύγουσα προβάλλει την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως του δικαιώματος άμυνας, κατά τον έλεγχο του σχεδίου «ASSIST» που διενήργησε η OLAF. Ισχυρίζεται ότι δεν μπόρεσε να διατυπώσει επωφελώς τις παρατηρήσεις της κατά το στάδιο της έρευνας και ότι η τελική έκθεση της OLAF, επί της οποίας στηρίζεται η απόφαση της Επιτροπής, δεν της διαβιβάστηκε, οπότε εμποδίστηκε έτσι να απαντήσει στις κατηγορίες που διατυπώθηκαν κατ' αυτής.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει την έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως, καθώς και εκπρόθεσμη ανακοίνωση των αιτιάσεων.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα προβάλλει διάφορους λόγους που αφορούν την ουσία της προσβαλλομένης αποφάσεως, ιδίως το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα δικαιολογητικά που παρέσχε η προσφεύγουσα όσον αφορά τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι υπεύθυνος για τις ενδεχόμενες διαπραχθείσες παρατυπίες πρέπει να θεωρηθεί ο όμιλος LA POSTE, που είναι ο πραγματικός δικαιούχος της επιδότησης, και όχι η ίδια.

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2007 — UPS Europe και UPS Deutschland κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-100/07)

(2007/C 129/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: UPS Europe NV/SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Ottervanger και E. Henny, lawyers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει σύμφωνα με το άρθρο 232 ΕΚ ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει απόφαση επί της καταγγελίας των προσφευγόντων που υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 22 Απριλίου 2004·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες·
- να προβεί στην προσήκουσα ενέργεια.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή δυνάμει του άρθρου 232 ΕΚ ισχυριζόμενοι ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει ρητή πράξη επί της αρχικής καταγγελίας που υπέβαλαν στις 22 Απριλίου 2004 και της μεταγενέστερης πρόσκλησης προς ανάληψη ενεργειών που υπέβαλαν στις 27 Νοεμβρίου 2006 σχετικά με την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης που φέρεται να διέπραξε η Deutsche Post δυνάμει του άρθρου 82 ΕΚ.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι έχουν έννομο συμφέρον να υποβάλουν παρόμοια καταγγελία σύμφωνα με την επιταγή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 (*) του Συμβουλίου και ότι η παράλειψη της Επιτροπής να προβεί σε ενέργεια τους αφορά άμεσα και ατομικά. Οι προσφεύγοντες θεωρούν επί της ουσίας ότι θίγονται τόσο ως καταναλωτές όσο και ως ανταγωνιστές από την υπερβολική τιμολόγηση της Deutsche Post στο πλαίσιο της αγοράς κατά το επόμενο στάδιο της παραγωγής.

Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι σύμφωνα με την Ανακοίνωση της Επιτροπής περί χειρισμού των καταγγελιών βάσει των άρθρων 81 και 82 ΕΚ (*), η Επιτροπή, όταν λαμβάνει καταγγελία παράβασης του άρθρου 82 ΕΚ, υποχρεούται είτε να εκκινήσει έρευνα ως προς το αντικείμενο της καταγγελίας είτε να εκδώσει ρητή απόφαση με την οποία να απορρίπτει την καταγγελία, αφού παράσχει στον καταγγέλοντα τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις. Εντούτοις, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι μολονότι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους ως προς την αρχική απόρριψη της καταγγελίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή δεν εξέδωσε ρητή απόφαση παραβαίνοντας το κοινοτικό δίκαιο.

Τέλος, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπόθεσης, η περίοδος περίπου τριών ετών που μεσολάβησε κατά τη διάρκεια της οποίας επανειλημμένα ζήτησαν από την Επιτροπή να προβεί σε ενέργεια είναι επαρκής για να μπορέσει η Επιτροπή να εκδώσει ρητή απόφαση. Ειδικότερα, η περίοδος των 18 μηνών που μεσολάβησε από τότε που οι προσφεύγοντες υπέβαλαν τις τελικές παρατηρήσεις τους είναι κατά τους προσφεύγοντες περισσότερο από εύλογη για να μπορέσει η Επιτροπή να περατώσει το τρίτο στάδιο της έρευνας.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1-25).

(2) ΕΕ C 101 της 27.4.2004, σ. 65-77.

Προσφυγή της 26ης Μαρτίου 2007 — Dada κατά ΓΕΕΑ — Dada (DADA)

(Υπόθεση T-101/07)

(2007/C 129/30)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dada S.p.A. (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Caneva και G. Locurto, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dada S.r.l.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2007 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1342/2005-1, που κοινοποιήθηκε στην Dada S.p.A. στις 25 Ιανουαρίου 2007 και, ως εκ τούτου, να κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισεως σήματος αριθ. 1903111 που υπέβαλε η Dada S.p.A. επίσης όσον αφορά υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 42 του Διακανονισμού της Νίκαιας,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα στα οποία προέβη η Dada S.p.A. στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που συνίσταται στη λέξη «DADA», απεικονιζόμενη με τυπογραφικούς χαρακτήρες επί παραλληλόγραμμου πλαισίου μαύρου χρώματος, επί του οποίου απεικονίζεται ένα άτομο· αίτηση καταχώρισεως αριθ. 1903111, για υπηρεσίες της κλάσεως 42.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: DAD S.r.l.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Ιταλικό λεκτικό σήμα «DADA», για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 37, 38 και 42, καθώς και η εταιρική επωνυμία DADA, που χρησιμοποιείται στη συνήθη εμπορική πρακτική στην Ιταλία για τις ακόλουθες δραστηριότητες: «διαχείριση εμπορικών υποθέσεων, διοίκηση επιχειρήσεων, εργασίες γραφείου, κτηματομεσιτικές υποθέσεις, τηλεπικοινωνίες, εκπαίδευση, κατάρτιση, νομικές υπηρεσίες, προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών».

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή γίνεται δεκτή και η αίτηση καταχώρισεως σήματος για τις επίμαχες υπηρεσίες απορρίπτεται.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Κυρώνεται η προσβαλλόμενη απόφαση και απορρίπτεται η προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Ανεπαρκής απόδειξη της χρήσεως του εθνικού σήματος που επικαλέστηκε ο ανακόπτων και έλλειψη, εν προκειμένω, κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2007 — Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-102/07)**

(2007/C 129/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Freistaat Sachsen (Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. von Donat και G. Quardt, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής K (2007) 130 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, περί της κρατικής ενισχύσεως αριθ. C 38/2005 (ex NN 52/2004) της Γερμανίας προς τον όμιλο Biria καθόσον αφορά τα αναφερόμενα σ' αυτήν μέτρα 2 και 3, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής K (2007) 130 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, με την οποία η Επιτροπή αποφάσισε ότι η περιλαμβανούσα τρία μέτρα κρατική ενίσχυση της Γερμανίας υπέρ της Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, της Sachsen Zweirad GmbH και της Biria GmbH (νυν Biria AG) δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής το αφορά άμεσα και ατομικά δεδομένου ότι αυτό χρησιμοποίησε τα μέτρα 2 και 3, τα οποία περιέχουν εγγυήσεις υπέρ της Sachsen Zweirad GmbH και της Biria GmbH (νυν Biria AG), από δικούς του πόρους βάσει της κατευθυντήριας οδηγίας περί εγγυήσεων του Freistaat Sachsen.

Προς θεμελίωση της προσφυγής του, το προσφεύγον ισχυρίζεται πρωτίστως ότι υφίσταται παραβίαση του κοινοτικού δικαίου λόγω εσφαλμένης ερμηνείας εγκριθείσας ρυθμίσεως περί ενισχύσεως. Στο πλαίσιο αυτό, το προσφεύγον κατηγορεί την καθής ότι, αγνοώντας τον αντίστοιχο ορισμό στην εγκριθείσα ρύθμιση ενισχύσεως, θεώρησε τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ως επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Επειδή αυτό δεν συμβαίνει, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, τα μέτρα 2 και 3 αποτελούν εγκριθείσες ενισχύσεις.

Πέραν αυτού, το προσφεύγον θεωρεί ότι η καθής εξετίμησε εσφαλμένως την υπόθεση, όταν έλαβε ως βάση ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις αποτελούν επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσκολίες.

Τέλος, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ελλιπής.

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2007 — BVGD κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-104/07)**

(2007/C 129/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi και C. Ronzi, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2007, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία που υπέβαλε η BVGD με το αιτιολογικό ότι δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για ανάληψη σχετικής ενέργειας (υπόθεση COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2007, στην σχετική με τον ανταγωνισμό υπόθεση COMP/39.221/B-2 — BVGD/De Beers, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία της προσφεύγουσας που αφορούσε παραβάσεις των άρθρων 81 και 82 ΕΚ σε σχέση με το σύστημα «Supplier of Choice» που χρησιμοποιεί η De Beers Group για τη διανομή ακατέργαστων διαμαντιών, με το αιτιολογικό ότι δεν υπάρχει επαρκές κοινοτικό ενδιαφέρον για ανάληψη περαιτέρω ενεργειών όσον αφορά την καταγγελία της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η De Beers -ένας παραγωγός ακατέργαστων διαμαντιών ο οποίος, κατά την προσφεύγουσα, ασχολείται κυρίως με τα αρχικά στάδια της πώλησης ακατέργαστων διαμαντιών- προσπαθεί μέσω του συστήματός της «Supplier of Choice» να επεκτείνει τον έλεγχό της στην αγορά προκειμένου να καλύψει ολόκληρο το κύκλωμα της εμπορίας διαμαντιών από το ορυχείο στον καταναλωτή, δηλαδή και τις αγορές που αφορούν τα τελικά στάδια εμπορίας.

Προς στήριξη της προσφυγής, της η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' αρχάς προσβολή των διαδικαστικών της δικαιωμάτων ως καταγγέλλουσα. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται i) ότι η Επιτροπή την εμπόδισε να ασκήσει το δικαίωμά της να έχει πρόσβαση, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004 (1), στα έγγραφα στα οποία η Επιτροπή στήριξε την προσωρινή εκτίμησή της, ii) ότι η Επιτροπή πίεσε αδικαιολόγητα την προσφεύγουσα μέσω του χειρισμού των προθεσμιών στην υπόθεση αυτή, iii) ότι η Επιτροπή δημιούργησε, με την αλληλογραφία της με την προσφεύγουσα, σύγχυση όσον αφορά το στάδιο της διαδικασίας και iv) ότι η Επιτροπή δεν έδωσε τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να λάβει εκ του σύνεγγυς μέρος στη διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρερμήνευσε την έννοια του κοινοτικού ενδιαφέροντος, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο, και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 2004 L 123, σ. 18).

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2007 — MarketTools κατά ΓΕΕΑ — Optimus-Telecomunicaçdes (ZOOMERANG)

(Υπόθεση T-105/07)

(2007/C 129/33)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MarketTools, Inc. (San Francisco, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: W. von der Osten-Sacken και A. González Hählein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Optimus-Telecomunicaçdes, SA (Maia, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 25ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση αριθ. R 253/2006-2).
- να καταδικάσει την Optimus-Telecomunicaçdes S.A. στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ZOOMERANG» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35 και 42 — αίτηση αριθ. 1.603.950

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Optimus-Telecomunicaçdes, SA

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό λεκτικό και το εθνικό εικονιστικό σήμα «BOOMERANG» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 37, 38 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθώς την ομοιότητα των προϊόντων και υπηρεσιών και των επιμάχων σημάτων.

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2007 — Alcon κατά ΓΕΕΑ — *Acri.Tec (BioVisc)

(Υπόθεση T-106/07)

(2007/C 129/34)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alcon, Inc. (Hünenberg, Ελβετία) (εκπρόσωπος: M. Graf, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Henningsdorf, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση R 660/2006-2 Alcon, Inc. κατά ΓΕΕΑ (BioVisc), καθόσον αυτή απορρίπτει την ανακοπή της Alcon, Inc. κατά της αιτήσεως καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος 3.651.809 «BioVisc».
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte.

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «BioVisc» για αγαθά της κλάσεως 5 — αίτηση αριθ. 3.651.809.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: τα διεθνή και κοινοτικά σήματα «PROVISC» και «DUOVISC» για αγαθά της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: η ανακοπή έγινε δεκτή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Λόγοι ακυρώσεως: σχετικά με τα επίμαχα σήματα υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, ενώ τα ζητούμενα αγαθά είναι ταυτόσημα με εκείνα τα οποία καλύπτουν τα σήματα των οποίων γίνεται επίκληση προς στήριξη της ανακοπής.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2007 ο Francisco Rossi Ferreras κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης την 1η Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση F-42/05, Rossi Ferreras κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-107/07 P)

(2007/C 129/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Francisco Rossi Ferreras (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 1ης Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση F-42/05·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε ο αναιρεσείων σε πρώτο βαθμό και ως εκ τούτου, κυρίως, να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση F-42/05·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης·
- να αποφανθεί επί όλων των δικαστικών εξόδων και να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή τους.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή του αναίρεσεως, ο αναιρεσείων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης περί απόρριψης της προσφυγής-αγωγής με την οποία ζήτησε να ακυρωθεί η έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας του για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003 και να υποχρεωθεί η Επιτροπή σε ανόρθωση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε διάφορα νομικά σφάλματα κατά την εξέταση των δύο λόγων ακυρώσεως που προέβαλε σε πρώτο βαθμό.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2007 — Spira κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-108/07)

(2007/C 129/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Diamanthandel A. Spira BVBA (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis και A. Vallery, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Ιανουαρίου 2007, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 773/2004 του Συμβουλίου, στην υπόθεση COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2007, στην υπόθεση ανταγωνισμού COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας περί παραβάσεων των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ σχετιζομένων με το σύστημα «Supplier of Choice» που έθεσε σ' εφαρμογή ο όμιλος De Beers όσον αφορά τη διανομή ακατέργαστων διαμαντιών, για τον λόγο ότι δεν υφίσταται επαρκές κοινοτικό συμφέρον για να δοθεί συνέχεια στην καταγγελία της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο όμιλος De Beers — παραγωγός διαμαντιών, ο οποίος, κατά την προσφεύγουσα, δραστηριοποιείται κυρίως στα πρώτα στάδια της εμπορίας διαμαντιών — επιχειρεί, μέσω του συστήματος «Supplier of Choice», να επεκτείνει τον έλεγχό του επί της αγοράς στο σύνολο της αλυσίδας εμπορίας διαμαντιών από την εξόρυξη μέχρι τον καταναλωτή, δηλαδή και στα τελικά στάδια εμπορίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή της να ερευνήσει την καταγγελία με επιμέλεια και αμεροληψία και να εξετάσει με τη δέουσα επιμέλεια και αμεροληψία τις καταγγελλόμενες αντιθέτες προς τον ανταγωνισμό πρακτικές.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, όσον αφορά το αν θα έπρεπε να δοθεί συνέχεια στην καταγγελία, η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβάλει την έλλειψη επαρκούς κοινοτικού συμφέροντος, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, του γεωγραφικού εύρους των αντιθέτων προς τον ανταγωνισμό πρακτικών και της προκαλούμενης από τις παραβάσεις νοθεύσεως των όρων του ανταγωνισμού και της εσωτερικής αγοράς.

Τέλος, τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υφίσταται επαρκές κοινοτικό συμφέρον βάσει εσφαλμένης εκτιμήσεως των περιστάσεων της υποθέσεως, τόσο νομικώς όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά, δεδομένου ότι:

- 1) η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το δημοσιοποιηθέν προδήλως αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο του συστήματος περιορισμένης επιλεκτικής διανομής του ομίλου De Beers·
- 2) η Επιτροπή δεν μπορούσε να εξακριβώσει τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα του συστήματος διανομής του ομίλου De Beers χωρίς να έχει καταρχάς εξακριβώσει τη δεσπόζουσα θέση και την ισχύ του ομίλου στην αγορά·
- 3) η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα ευάριθμα στοιχεία της καταγγελίας που αποδεικνύουν τον εγγενώς καταχρηστικό και αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα του συστήματος·
- 4) η Επιτροπή υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των τροποποιημένων όρων του συστήματος παραπομπής στον Διαμεσολαβητή που προέβλεψε ο όμιλος De Beers για την επίλυση διαφορών σχετικών με την εφαρμογή του συστήματος διανομής, και
- 5) η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών κρίνοντας ότι το σύστημα διανομής του ομίλου De Beers δεν θέτει φραγμούς στην αγορά.

Προσφυγή 13ης Απριλίου 2007 — Agrofert Holding κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-111/07)

(2007/C 129/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agrofert Holding a.s. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: R. Pokorný, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τόσο την απόφαση SG.E.3/MIB/md D (2007) 1360 της Επιτροπής, της 13ης Φεβρουαρίου 2007, επί της αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα της υποθέσεως συγκεντρώσεως COMP/M.3543 — PKN Orlen/Unipetrol όσο και την απόφαση 16796/16797 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2006,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει τα επίμαχα έγγραφα και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, της αποφάσεως της Επιτροπής της 2ας Αυγούστου 2006 (στο εξής: απόφαση I) και της επακολοθησασας επιβεβαιωτικής αποφάσεως της 13ης Φεβρουαρίου 2007

(στο εξής: απόφαση II) επί της αιτήσεως προσβάσεως σε όλα τα μη δημοσιευθέντα έγγραφα που αφορούν τόσο το προ της κοινοποιήσεως στάδιο όσο και το στάδιο της κοινοποιήσεως της επίμαχης πράξεως συγκεντρώσεως.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αμφότερες οι αποφάσεις αντιβαίνουν προς τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (στο εξής: κανονισμός), καθόσον δεν εμπίπτουν ούτε στις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, για την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών ούτε σε εκείνες του άρθρου 4, παράγραφος 3, περί της προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι εξαιρέσεις δεν ισχύουν για το σύνολο των οικείων εγγράφων, αλλά μόνο για τα μέρη τους εκείνα που περιέχουν επιχειρηματικά απόρρητα ή άλλες ευαίσθητες, από εμπορικής απόψεως, πληροφορίες. Επομένως, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η καθής μπορούσε είτε να κοινολογήσει ορισμένα μόνον αποσπάσματα των οικείων εγγράφων είτε να αποκρύψει εκείνα που περιέχουν τις εμπιστευτικές πληροφορίες χωρίς ούτε να διακυβεύσει τους σκοπούς των διενεργούμενων επιθεωρήσεων, ερευνών και οικονομικών ελέγχων, ούτε να προσβάλει τα δικαιώματα των κοινοποιούντων μερών ή των τρίτων ούτε να θίξει την προστασία της παροχής νομικών συμβουλών ή της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του οργάνου αυτού. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής δεν εξέτασε χωριστά, όπως όφειλε, καθένα από τα έγγραφα τα οποία ενέπιπταν, κατά την άποψή της, στις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του Κανονισμού, αλλά απέρριψε γενικώς την αίτηση προσβάσεως απλώς και μόνο λόγω του ότι όλα τα έγγραφα περιείχαν επιχειρηματικά απόρρητα, των οποίων την κοινολόγηση απαγορεύει το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004⁽²⁾ του Συμβουλίου. Η γενίκευση αυτή είναι αντίθετη προς το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι ως άνω εξαιρέσεις τυγχάνουν εφαρμογής μόνον οσάκις δεν υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για την κοινολόγηση των οικείων εγγράφων. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, όχι μόνον υφίσταται εν προκειμένω παρόμοιο συμφέρον για την κοινολόγηση των επίμαχων εγγράφων, το οποίο απορρέει από τη ζημία που υπέστησαν τόσο η προσφεύγουσα όσο και μειοψηφούντες μέτοχοι της εξαγορασθείσας εταιρίας, αλλά υπερισχύει μάλιστα των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αμφότερες οι αποφάσεις παραβιάζουν την αρχή της διαφάνειας που καθιερώνει το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της

Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν επεξεργάσθηκε την επιβεβαιωτική αίτηση σε εύθετο χρόνο, όπως ορίζει το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού, αλλά απάντησε 100 εργάσιμες ημέρες μετά τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, σ. 43.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1).

Προσφυγή της Hitachi κ.α. κατά Επιτροπής που ασκήθηκε στις 17 Απριλίου 2007

(Υπόθεση T-112/07)

(2007/C 129/38)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Hitachi Ltd (Τόκυο, Ιαπωνία), Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Ηνωμένο Βασίλειο), Japan AE Power Systems Corp. (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: M. Reynolds, P. Mansfield και D. Arts, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν, αντιστοίχως, από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον αφορά την καθεμία τους·
- Κατά συνέπεια, να ακυρώσει τα επιβληθέντα σε καθεμία τους πρόστιμα·
- Επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αφορά την καθεμία τους, ή τουλάχιστον να ακυρώσει ή μειώσει τα επιβληθέντα σε καθεμία τους πρόστιμα·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως, σύμφωνα με τα άρθρα 225 και 230 ΕΚ, κατά της από 24 Ιανουαρίου 2007 αποφάσεως της Επιτροπής (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου — C(2006) 6762 τελικό), βάσει της οποίας η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες, μεταξύ άλλων επιχειρήσεων, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ στον τομέα του εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: GIS), μέσω σειράς συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, οι οποίες συνίστανται σε (α) κατανομή αγοράς, (β) χορήγηση ποσοστώσεων και διατήρηση των αντιστοίχων μεριδίων αγοράς, (γ) χορήγηση ατομικών σχεδίων GIS (νόθευση διαγωνισμών) σε καθορισμένους παραγωγούς και την παραποίηση των διαδικασιών των διαγωνισμών για τα εν λόγω σχέδια, (δ) καθορισμό τιμών, (ε) συμφωνίες παύσεως συμφωνιών χορηγήσεως αδειών σε μη μέλη της σύμπραξης και (ζ) ανταλλαγές ευαίσθητων πληροφοριακών στοιχείων για την αγορά. Επικουρικός, οι προσφεύγουσες ζητούν, βάσει του 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (1), την ακύρωση ή μείωση των επιβληθέντων σε καθεμία προστίμων.

Οι λόγοι στους οποίους στηρίζονται οι προσφεύγουσες μπορούν να συνοψισθούν ως ακολούθως. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε τη θεμελιώδη αρχή της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας, παραβίασε το άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003 και το άρθρο 81 ΕΚ, καθώς και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου ως εξής:

Πρώτον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, διότι δεν επέτρεψε την πρόσβαση σε ορισμένα φερόμενα ως επιβαρυντικά αποδεικτικά στοιχεία, καθώς και σε ορισμένα ενδεχομένως απαλλακτικά έγγραφα.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, σύμφωνα με την κατά νόμο απαίτηση του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003. Συναφώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη κοινής συμφωνίας μεταξύ των εν λόγω ευρωπαϊκών και ιαπωνικών επιχειρήσεων όπως προβάλλεται με την απόφαση, ή ότι οποιαδήποτε κοινή συμφωνία αποτέλεσε περιοριστική συμφωνία ή/και περιοριστική πρακτική.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε ενιαία και διαρκή παράβαση.

Τέταρτον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησε ως προς τα πρόστιμα που επέβαλε στις προσφεύγουσες, εφόσον δεν εκτίμησε τη συγκεκριμένη βαρύτητα της παραβάσεως που φέρονται ότι διέπραξαν οι προσφεύγουσες.

Πέμπτον, σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη τους σχετικούς με τη διάρκεια της παραβάσεως παράγοντες, κατά την εκτίμηση των επιβληθέντων στις προσφεύγουσες προστίμων.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την εκτίμηση των προστίμων από απόψεως εφαρμογής πολλαπλασιαστή για αποτρεπτικούς σκοπούς, παραβιάζει τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, όσον αφορά τον κίνδυνο προκλήσεως κάποιας σημαντικής ζημίας στην ευρωπαϊκή αγορά από τις προσφεύγουσες και όσον αφορά το ότι δεν ελήφθη υπόψη η δυνατότητα υποτροπής.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, 4.1.2003, σ. 1-25).

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2007 — Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Υπόθεση T-114/07)

(2007/C 129/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Last Minute Network Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Last Minute Tour SpA (Μιλάνο, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007·
- να κρίνει ότι το κοινοτικό σήμα αριθ. 1 552 231 είναι άκυρο ως προς τις κλάσεις 39 και 42·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η κήρυξη της ακυρότητας: Το εικονιστικό σήμα «LAST MINUTE TOUR» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 39 και 42 — κοινοτικό σήμα αριθ. 1 552 231

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Last Minute Tour SpA

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το εθνικό μη καταχωρισμένο λεκτικό σήμα «LASTMINUTE.COM» για υπηρεσίες των κλάσεων 39 και 42

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακυρότητα του κοινοτικού σήματος για τις υπηρεσίες των κλάσεων 39 και 42 και απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας του σήματος για τα προϊόντα της κλάσης 16

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως και απόρριψη του αιτήματος για την κήρυξη της ακυρότητας του σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 4, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι το μη καταχωρισμένο σήμα της προσφεύγουσας δεν της χορηγεί το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση στο Ηνωμένο Βασίλειο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και καθόσον το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο αποδείξεως του κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2007 — Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Υπόθεση T-115/07)

(2007/C 129/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Last Minute Network Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Last Minute Tour SpA (Μιλάνο, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007·
- να κρίνει ότι το κοινοτικό σήμα αριθ. 1 552 231 είναι άκυρο ως προς την κλάση 16·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η κήρυξη της ακυρότητας: Το εικονιστικό σήμα «LAST MINUTE TOUR» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 39 και 42 — κοινοτικό σήμα αριθ. 1 552 231

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Last Minute Tour SpA

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το εθνικό μη καταχωρισμένο λεκτικό σήμα «LASTMINUTE.COM» για υπηρεσίες των κλάσεων 39 και 42

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ακυρότητα του κοινοτικού σήματος για τις υπηρεσίες των κλάσεων 39 και 42 και απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας του σήματος για τα προϊόντα της κλάσης 16

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της ασκηθείσας από την προσφεύγουσα προσφυγής περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως ενόψει της κηρύξεως της ακυρότητας και για τα προϊόντα της κλάσης 16

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 4, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι το μη καταχωρισμένο σήμα της προσφεύγουσας δεν της χορηγεί το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση στο Ηνωμένο Βασίλειο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και καθόσον το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο αποδείξεως του κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-119/07)

(2007/C 129/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C (2007)286 τελικό, της 7ης Φεβρουαρίου 2007,
- και καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως C (2007)286 τελικό, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannou και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντιστοίχως από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία. Με την ανωτέρω απόφαση κρίθηκαν νόμιμες οι φορολογικές απαλλαγές εκ μέρους της Ιταλικής Κυβερνήσεως προς τη Eurallumina S.p.A σε ποσοστό 80 % επί του συνόλου των φόρων, με τη διευκρίνιση ότι υφίσταται υποχρέωση ανακτήσεως του εναπομένοντος ποσοστού 20 % των διευκολύνσεων που χορηγήθηκαν στη δικαιούχο από 1ης Ιανουαρίου 2004.

Προς στήριξη των λόγων της ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- Παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης, καθόσον με την προσβαλλόμενη απόφαση η προβλεπόμενη από την ιταλική έννομη τάξη απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως χαρακτηρίζεται ως κρατική ενίσχυση. Διατυπώνεται συναφώς η άποψη ότι, όπως επιβεβαιώνει το γράμμα της οδηγίας 2003/96/EK ⁽¹⁾, οι επίδικες απαλλαγές από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις, αλλ' αντιθέτως εμπίπτουν στη φύση και τη λογική του εθνικού φορολογικού συστήματος. Συγκεκριμένα, εάν πρόκειται για κρατικές ενισχύσεις, η προμνησθείσα οδηγία επιτρέπει ρητώς τη χορήγησή τους, τουλάχιστον για το χρονικό διάστημα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006. Σε σχέση με τον υποτιθέμενο επιλεκτικό χαρακτήρα των επιδικών μέτρων, παρατηρείται ότι ισχύουν κατά κανόνα για όλες τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν πετρελαιοειδή για την παραγωγή αλουμίνας. Το γεγονός ότι επί ιταλικού εδάφους υφίσταται μια μόνο εγκατάσταση όπου τα εν λόγω πετρελαιοειδή χρησιμοποιούνται στην παραγωγική αλυσίδα είναι ένα απλό γεγονός που δεν ασκεί επιρροή και δεν μπορεί να στερήσει της πρακτικής αποτελεσματικότητάς της τη γενική έκταση εφαρμογής της διατάξεως.
- Παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, της Συνθήκης, καθώς και των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών σε θέματα κρατικών ενισχύσεων για περιφερειακούς σκοπούς του 1998, καθόσον η προσβαλλόμενη απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως, η οποία αποτελεί αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως λειτουργική για την οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας της Σαρδηνίας.
- Παραβίαση του σημείου 51, παράγραφος E.3.2. της κοινοτικής ρυθμίσεως περί κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος (2001/C 37/03), καθόσον εν προκειμένω υφίστανται ειδικές συμφωνίες μεταξύ του χορηγούντος Δημοσίου και της δικαιούχου της ενισχύσεως εταιρίας σχετικά με τη βελτίωση των περιβαλλοντικών αποτελεσμάτων.
- Εντέλει, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της τεκμαιρόμενης νομιμότητας των κοινοτικών πράξεων.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/96/EK του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενεργείας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 2ας Μαΐου 2007 — Giraudy κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-23/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αγωγή αποζημίωσης — Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (ΕΥΚΑ) — Εκ νέου τοποθέτηση — Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 — Απόφαση 1999/396/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ — Πταίσμα — Ζημία — Επαγγελματική ασθένεια — Συνυπολογισμός των υπηρεσιών που προβλέπει το άρθρο 73 του ΚΥΚ)

(2007/C 129/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Jean-Louis Giraudy (Παρίσι, Γαλλία)
(εκπρόσωπος: D. Voillemot, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και G. Berscheid)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να μην αναγνωρίσει ούτε την ευθύνη των υπηρεσιών της για τα πταίσματα στα οποία υπέπεσαν ούτε τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων στο πλαίσιο έρευνας διεξαχθείσας από την ΕΥΚΑ στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γαλλία και, αφετέρου, αίτημα περί αποζημίωσης

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Υποχρεώνει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να καταβάλει στον J.-L. Giraudy ποσό ύψους 15 000 ευρώ ως αποζημίωση για την ηθική βλάβη την οποία υπέστη λόγω της προσβολής της φήμης και της τιμής του.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
3. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δύο τρίτα των εξόδων του J.-L. Giraudy.
4. Ο J.-L. Giraudy φέρει το ένα τρίτο των εξόδων του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 7.9.2005, σ. 29 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκollηθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-222/05 και μεταβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης
(δεύτερο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2007 — Jean-Marc Bracke
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση F-123/05) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Διαγωνισμός — Εσωτερικός διαγωνισμός — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Προκήρυξη διαγωνισμού — Προϋπόθεση σχετική με την προϋπηρεσία — Προσωρινώς απασχολούμενο προσωπικό — Άρθρο 27 ΚΥΚ — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων)

(2007/C 129/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Marc Bracke (Etterbeeck, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: P. Bruwier, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και L. Lonzano Palacios)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, του σημείου III.1 της προκηρύξεως του διαγωνισμού COM/PC/04 λόγω παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και, αφετέρου, ακύρωση της αποφάσεως της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) περί μη προσλήψεως του προσφεύγοντος, καθώς και των πράξεων που εκδόθηκαν συνεπεία της αποφάσεως αυτής, διότι παραβιάζει το άρθρο 27 ΚΥΚ, την αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, την αρχή της χρηστής διοικήσεως, την αρχή της ανεξαρτησίας της εξεταστικής επιτροπής και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και διότι στηρίζεται σε παράνομη διάταξη της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως αβάσιμη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006, σελ. 53.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2007 — Dragoman κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-16/07)

(2007/C 129/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adriana Dragoman (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: G. Dinulescu, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την προφορική απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/34/06, της 28ης Νοεμβρίου 2006, με την οποία η εν λόγω επιτροπή βαθμολόγησε «κάτω από τη βάση» την προσφεύγουσα στην πρώτη προφορική δοκιμασία διερμηνείας, βαθμολογία που, όπως προβλέπει η προκήρυξη του προαναφερθέντος διαγωνισμού, δεν της επέτρεψε να συνεχίσει στις προφορικές δοκιμασίες διερμηνείας και στην τελική προφορική δοκιμασία,
- να ακυρώσει τη γραπτή απόφαση που επιβεβαιώνει την προαναφερθείσα απόφαση και η οποία επισυνάφθηκε στον φάκελο EPSO της προσφεύγουσας της 12ης Δεκεμβρίου 2006,
- να διεξαχθεί εκ νέου ο διαγωνισμός ειδικά για την προσφεύγουσα, τηρουμένων όλων των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου και των διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού,
- να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (ΚΥΚ),
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις ισχυρισμούς, ο πρώτος από τους οποίους αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Με το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού αυτού, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγένειας, αντίθετη μεταξύ άλλων προς το άρθρο 27 του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, αφού προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για τη βελγική της ιθαγένεια, κλήθηκε να δικαιολογήσει και τη ρουμανική. Με το δεύτερο σκέλος, υποστηρίζει ότι η εξεταστική επιτροπή προέβη σε δυσμενή διάκριση εις βάρος των υποψηφίων οι οποίοι, όπως και η ίδια, δεν εργάζονταν ήδη για τα κοινοτικά όργανα ως έκτακτοι ή συμβασιούχοι υπάλληλοι.

Με τον δεύτερο ισχυρισμό της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των διατάξεων της προκηρύξεως του διαγωνισμού και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Αφενός, κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας, της ζητήθηκε να αναφερθεί στην επαγγελματική της πείρα, παρόλο που απαιτούνταν ουδεμία επαγγελματική πείρα από τους υποψηφίους οι οποίοι, όπως και η ίδια, είχαν πανεπιστημιακό δίπλωμα στον τομέα της διερμηνείας συνεδρίων. Αφετέρου, η εξεταστική επιτροπή όρισε και εφάρμοσε ποσοτώσεις επιτυχίας με βάση τους γλωσσικούς συνδυασμούς που είχαν επιλέξει οι υποψήφιοι και, μάλιστα, χωρίς η δυνατότητα αυτή να προβλέπεται από την προκήρυξη του διαγωνισμού.

Με τον τρίτο ισχυρισμό της, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2007 — Toronjo Benitez κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-33/07)

(2007/C 129/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alberto Toronjo Benitez (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-L. Louis, A. Coolen και E. Marchal, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως:

- να αναγνωρίσει ότι στερείται νομιμότητας το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με τη διαδικασία προαγωγής των υπαλλήλων που αμείβονται από τα κονδύλια «Ερευνα» του γενικού προϋπολογισμού (όπως η απόφαση αυτή διατυπώθηκε τόσο στις 16 Ιουνίου 2004 όσο και στις 20 Ιουλίου 2005) (στο εξής: πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση),
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να καταργήσει τα 44,5 μόρια προαγωγής του προσφεύγοντος που ο τελευταίος συγκέντρωσε ως έκτακτος υπάλληλος (στο εξής: δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση),
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος εισήλθε στην υπηρεσία της Επιτροπής στις 16 Ιανουαρίου 2000 ως έκτακτος υπάλληλος στη Γενική Διεύθυνση (στο εξής: ΓΔ) «Ερευνα», ονομάστηκε δόκιμος υπάλληλος στην ίδια ΓΔ στις 16 Απριλίου 2004. Την 1η Μαΐου 2005 μετατέθηκε στη ΓΔ «Εξωτερικές Σχέσεις». Με έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006, πληροφορήθηκε ότι, κατ' εφαρμογήν της πρώτης προσβαλλόμενης αποφάσεως, τα μόρια που είχε συγκεντρώσει ως έκτακτος υπάλληλος καταργήθηκαν, καθόσον μεταπήδησε σε θέση που καλύπτεται από το μέρος «Λειτουργία» του γενικού προϋπολογισμού πριν από την λήξη προθεσμίας δύο ετών από την πρόσληψή του ως δόκιμου υπαλλήλου σε θέση που καλύπτεται από το μέρος «Ερευνα» του πιο πάνω προϋπολογισμού.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει κατ' αρχάς παραβίαση των αρχών της βεβαιότητας δικαίου, της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων και της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων, καθόσον η από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ανάκληση μιας παράνομης αποφάσεως με την οποία συστάθηκαν δικαιώματα πρέπει να γίνει εντός εύλογης προθεσμίας, πράγμα που δεν συνέβη με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση.

Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το άρθρο 2 της δεύτερης προσβαλλομένης απόφασης δημιουργεί διακρίσεις εις βάρος των αμειβομένων από τα κονδύλια «Έρευνα» υπαλλήλων που ζητούν να μετατεθούν πριν από τη λήξη προθεσμίας δύο ετών από την πρόσληψή τους, καθόσον κατόπιν της μεταθέσεως οι υπάλληλοι αυτοί χάνουν τα μόρια τους ενώ διατηρούν τα μόρια τους οι υπάλληλοι που μεταπίθενται αυτεπαγγέλτως ή που κατέχουν θέσεις οι οποίες θεωρούνται ευαίσθητες.

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Απριλίου 2007 — Skareby κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-34/07)

(2007/C 129/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Carina Skareby (Μπισκέκ, Κιργκιζστάν)
(εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας (ΕΕΣ) της προσφεύγουσας-ενάγουσας για το έτος 2005·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να υποδείξει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων και, ιδίως, την κατάρτιση νέας ΕΕΣ για το έτος 2005, τηρουμένων αυτή τη φορά των κανόνων του ΚΥΚ·
- να υποχρεώσει την ΑΔΑ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα: i) αποζημίωση καθοριζόμενη ex aequo et bono σε 15 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης της· ii) αποζημίωση καθοριζόμενη ex aequo et bono σε 15 000 προς αποκατάσταση της επαγγελματικής βλάβης της· αποζημίωση που θα καθορίσει κατά δίκαιη κρίση το Πρωτοδικείο προς αποκατάσταση της οικονομικής της ζημίας, των ποσών αυτών καταβλητέων εντόκως με το νόμιμο επιτόκιο από την ημερομηνία κατά την οποία τα ποσά αυτά θα καταστούν απαιτητά·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται, πρώτον, μη τήρηση των κανόνων σχετικά με την κατάρτιση των ΕΕΣ. Η διοίκηση παρέβη τους διαδικαστικούς κανόνες που θεσπίζουν οι γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 43 του ΚΥΚ και υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτίμησής.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται, περαιτέρω, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει, τέλος, ότι η διοίκηση ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και διαδικασίας.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-36/07)

(2007/C 129/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο)
(Εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1.1.2005 έως 31.12.2005 και, ειδικότερα, το μέρος της που καταρτίστηκε από την Eurostat και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του Κώδικα Υπηρεσιακής Καταστάσεως και, ειδικότερα, των διατάξεων που αφορούν τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους του προσωπικού, καθώς και από παραβίαση τόσο της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσο και του κανόνα «patere legem quam ipse fecisti».

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2007 — Cros κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση F-37/07)

(2007/C 129/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alexia Cros (Howald, Λουξεμβούργο)
(εκπρόσωπος: E. Reveillaud, δικηγόρος)

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της 19ης Ιουλίου 2006 περί διορισμού της προσφεύγουσας ως δόκιμης υπαλλήλου υπό την ιδιότητα γλωσσολογικού νομικού από 1ης Σεπτεμβρίου 2006, καθόσον κατέταξε την προσφεύγουσα στον βαθμό AD7·
- να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα θα καταταγεί αναδρομικώς από 1ης Σεπτεμβρίου 2006, ήτοι από της ημερομηνίας διορισμού, στον βαθμό A*10 που αντιστοιχεί στον βαθμό LA6 πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών ⁽¹⁾·
- να διατάξει την πλήρη ανασύσταση της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας αναδρομικώς από 1ης Σεπτεμβρίου 2006·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία στηρίζεται στο άρθρο 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), παραβιάζει:

- την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού CJ/LA/24 ⁽²⁾, σύμφωνα με την οποία η πρόσληψη των επιτυχόντων επρόκειτο να πραγματοποιηθεί στον βαθμό LA7/LA6·
- την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως·
- την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας και το καθήκον αρωγής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124, της 27.4.2004, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 182 Α της 31ης Ιουλίου 2002, σ. 1.

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2007 — Campos Valls κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-39/07)

(2007/C 129/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Manuel Campos Valls (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για τη θέση προϊστάμενου της ισπανικής μονάδας στην ΓΔ Α, Διεύθυνση III — Μετάφραση και παραγωγή εγγράφων — Γλωσσική Υπηρεσία, καθώς και την απόφαση περί διορισμού άλλου υποψηφίου στη θέση αυτή·
- Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση των όρων της υπ' αριθ. 60/06 ανακοινώσεως κενής θέσεως, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, καθόσον ο υποψήφιος που επελέγη για να καταλάβει την επίμαχη θέση δεν διέθετε, αντίθετα απ' ό,τι ο προσφεύγων, τις απαιτούμενες από την ανακοίνωση κενής θέσεως ειδικές γνώσεις μεταφράσεως. Ειδικότερα, το επιχείρημα που πρόβλεπε το Συμβούλιο ότι οι γνώσεις αυτές έπρεπε να εκτιμηθούν σε συνάρτηση με τα καθήκοντα διαχειρίσεως προσωπικού που πρέπει να ασκεί ο προϊστάμενος μονάδος αντιβαίνει, κατά τον προσφεύγοντα, στους όρους της ανακοινώσεως κενής θέσεως.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — Baudalet-Leclaire κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-40/07)

(2007/C 129/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cécile Baudalet-Leclaire (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: M. Korving, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να διαπιστώσει την ύπαρξη διακρίσεων μεταξύ των «εσωτερικών» υποψηφίων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των εξωτερικών υποψηφίων στο πλαίσιο του διαγωνισμού EPSO/AST/7/05 ⁽¹⁾,
- να διαπιστώσει ότι η καθής δεν απέδειξε ότι δεν έγιναν διακρίσεις μεταξύ των «εσωτερικών» υποψηφίων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των εξωτερικών υποψηφίων στο πλαίσιο του εν λόγω διαγωνισμού,
- να ακυρώσει τον εν λόγω διαγωνισμό λόγω παραβίασεως της θεμελιώδους αρχής των ίσων ευκαιριών των υποψηφίων,
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την καθής να προσκομίσει όλα τα αποδεικτικά στοιχεία, περιλαμβανομένων, εφόσον χρειάζεται, των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής που καλύπτονται από το απόρρητο του άρθρου 6 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ), που αποδεικνύουν ότι η εξεταστική επιτροπή δεν ευνόησε ορισμένους υποψηφίους λόγω του περιβάλλοντος στο οποίο εργάζονταν προηγουμένως,
- σε περίπτωση που η καθής δεν προσκομίσει τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία, να διαταχθεί η αναθεώρηση της σειράς επιτυχίας

όλων των υποψηφίων, με αποκλειστικό γνώμονα το κριτήριο των προσόντων, όπως αυτά ορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και με πλήρως αμερόληπτη εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών των υποψηφίων,

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με επιστολή της 29ης Ιανουαρίου 2007, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε ότι δεν είχε εγγραφεί στον κατάλογο επιτυχόντων, καθόσον η βαθμολογία της, μολονότι ήταν ανώτερη της ελάχιστης απαιτούμενης βαθμολογίας, δεν ήταν μεταξύ των 110 καλύτερων.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, παραβίαση της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχειρίσεως, στο μέτρο που η εξεταστική επιτροπή προέβη σε διακρίσεις μεταξύ των υποψηφίων, ευνοώντας εκείνους που είχαν αποκτήσει κάποια επαγγελματική πείρα στα κοινοτικά όργανα και, ειδικότερα, στη Γενική Διεύθυνση στην οποία εργάζεται η πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 178 A, της 20.7.2005, σ. 22.